

**[„DUPĂ CE ILIE ȚEPELUȘ...”] –
de Mihai Eminescu [5 mai
1883]**

După ce Ilie Țepeluș, Ion Pelin și Vasile Bojoacă au demonstrat cu ghioagele plumbuite cetățenilor din Galați că e bună revizuirea și după, ce au spart opinia adversarului de 'mpreună cu capul, „Românul” mai citește asupra celor stâlciți moliftele mari de „ducă-se pe pustii”. Vorba ceea: unde-i doare pe ei, unde-i pipăie d. C.A. Rosetti?

După ce de la un capăt al țării la celălalt s-a petrecut în aceste alegeri toate presiunile și infamiile câte sunt numai cu puțință, după ce lista de alegători n-a fost în cele mai multe județe decât o listă de funcționari, după ce s-au introdus în liste oameni cari n-au dreptul de a vota, după ce, în ajunul alegerilor, s-au făcut nenumărate schimburi în funcțiuni numai pentru a obține voturi în favorul guvernului, după ploaia de decorații, după bătăi și schingiuiiri, după ce în toată țara secretul votului a fost o minciună și alegerile s-au făcut în condiții diametral opuse legilor în vigoare, încât cele mai multe sunt lovite de nulitate, după ce în sfârșit aceste alegeri n-au fost decât o lovitură de stat îndeplinită prin brutalitate și corupțiune, „Românul” ne cântă că țara s-a exprimat în libertate și voiește revizuirea:

Noi zicem că (colegiile I și II) au voit s' afirme că simt trebuința de a se întruni cu confrații lor proprietari din este două colegii, fiindcă cunosc că este între dânsii deplină identitate în idei și interese.

Se 'nțelege.

La Suceava, unde din 166 de alegători 98 sunt funcționari, interesele celor 68 de alegători independenți și ideile lor sunt identice cu a celor 98 de lefegii ai bugetului. La Râmnicul Vâlci, unde din 34 de voturi obținute de candidatul guvernului 27 erau ale lefegiilor, interesele și ideile protejaților Simulescului sunt identice cu interesele proprietății istorice.

În realitate secretul loviturii de stat a d-lui Brătianu

consistă într-aceea că a prefăcut într-o sumă de județe majoritatea alegătorilor în funcționari, că logofătul Coate goale, individul cu patru clase primare și un curs de violoncel, Caradaua vulgară e stăpânitoarea României moderne. Aceste clemente cari n-au nimic și nu știu nimic, cari fug de muncă ca diavolul de tămâie, acestea constituie cadrele și armata marei partide naționale liberale.

A le asigura acestora stăpânirea deplină în România este scopul loviturii de stat. Un stat guvernat de Coate goale și Zgârie – hârtie e însă un stat pierdut. Cinic, meschin vânător de cumul și câștig, ilicit înlăuntru, slugarnic în afară, acest element al unei biurocrații inepte, ignorante și comune este nu numai rămășița, dar totodată matca în care se puiește cea mai stângace din toate formele de guvernământ: absolutismul.

Daca e vorba de vigoarea organică a unei comunități omenești, e mai bine ca aceasta să fie un trib de ciobani liberi, fără cultură, pururea gata de luptă, mai bine un trib de mulgători de iepe, cutreerând deșerturile, migrând de-a lungul râurilor, ademenit de constelațiile de la amiază, decât o turmă de oameni guvernată de un roi de coate goale în care paragrafii reglementelor traduse din franțuzește se bat în capete și unde totul, demnitatea omului și a statului, să atârne de judecata unui imens număr de cioclovine bugetare.

Da! O lovire de stat este; o lovire de stat executată de paraziți în contra elementelor producătoare și cu rădăcini în această țară; o lovire făcută în interesul străinilor, cari se vor bucura văzându-ne de-a pururea condamnați a fi conduși de Simulești, Chiriștopoli și Cercheji; o lovire de stat în care Caradaua comună și Seruriul comun va domni de mână cu Ilie Țepeluș și Ion Pelin; o lovire de stat impertinentă în jos, umilită și lingușitoare în sus, lovirea de stat a ciocoiniciei speculante și invidioase în contra tuturor elementelor libere și producătoare ale acestei țări.

Daca revizuirea se va face, libertatea s-a dus din România. Verba docent, exempla trahunt. Degeaba am mai predica evangelia libertății; nu va mai fi materialmente cu puțință ca naturi independente și întregi să poată sparge pătura de slugi ale guvernului, slugi cari, dacă ar îndrăzni să voteze în contra candidatului oficial vor fi imediat date afară, după cum zice Chirișopol.

Și caractere libere nemaiputând pătrunde, ele nu vor mai putea servi de prototip și de exemplu purtării politice a poporului. Paguba produsă neatârării caracterelor este însă atât de mare și de esențială încât n-am mai vedea nici un mijloc de a restitui această pierdere. Deja lumea își adaptează moravurile după virtuți patente ca acelea ale unui P. Grădișteanu sau Costinescu! Își poate închipui cineva ce va fi când numai asemenea virtuți în discompunere vor reprezenta cariatidele ce susțin bolta moralei și demnității publice.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1882-1883, 1888-1889

„TIMPUL”, „ROMÂNIA LIBERĂ”, „FÂNTÂNA BLANDUZIEI”

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Vol XIII

Mihai-Eminescu.Ro